

Personaleblad for

PHILIPS * ASAS * POPE

FEBRUAR 1949 * 3. ÅRGANG * II

PERSONALE

Fru Edith Larsen

Phyl

Ansættelser:

PHILIPS:

- 1. febr. 1949 fru Edith Larsen, L.K.
- 15. febr. 1949 H. Werner Hansen, D.B.
- 1. marts 1949 fru Naia Rasmussen, addressograph afd.
- 1. marts 1949 Sven Klitgaard Schrader, L.K.

Fratrædelser:

PHILIPS:

- 12. jan. 1949 Oluf Hansen, butikken.
- 19. jan. 1949 H. C. Jallof, personalekontoret.
- 31. jan. 1949 Jørn Fetterlein, komm. lager.
- 28. febr. 1949 A. Langkilde, postforsendelsen.
- 28. febr. 1949 Herbert Kiilsgaard, D.B.
- 28. febr. 1949 fru Gunni Hansen, kontorartikler.

Omflytninger:

- 5. jan. 1949 Kaj Willy Hansen fra radio I til fabrikken.
- 26. jan. 1949 Birgit Elkjær Nielsen fra L.K. til fabrikken.

Udnævnelser fra 1. januar 1949

ASAS:

Salgschefer:

- Ingeniør J. Grunnet.
- Salgsassistent C. Lydeking.

PHILIPS:

Fuldmægtige:

- Arne Echart.

ASAS:

- Bogholder Børge Andersen.
- Overassistent Erik Dreisig.
- Bogholder Jørgen Martinsen.

PHILIPS:

Overassistenter:

- Jørgen Parning, direktionen.
- Knud Kanstrup, reklame afd.
- S. Schou Poulsen, service.
- Sv. E. Ystrøm Henriksen, service.
- Allan Frederiksen, radio II.
- Jørgen Christensen, D.B.
- Ove Alstrup, L.K.
- Børge Ørum, forstærker.

ASAS:

- Assistent Ejnar Jarsing, H.B.
- Assistent Andreas Kristiansen, D.B.
- Assistent Erling Schmidt, L.K.
- Assistent Sv. A. Damsbo, belysnings afd.
- Assistent Børge Jørgensen, faktura afd.
- Assistent Erik Bindner, radio afd.

PHILIPS:

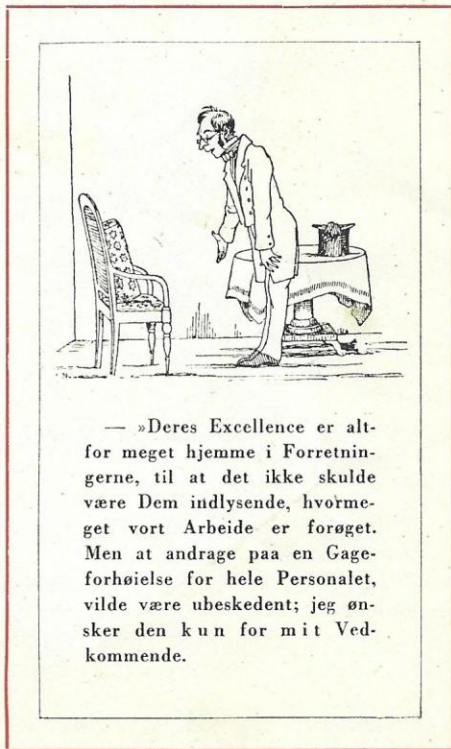
Overekspedient:

- John Petersen, service.

ASAS:

Jubilæum:

- 10. marts 1949 Ellen Bonde, korrespondancen.

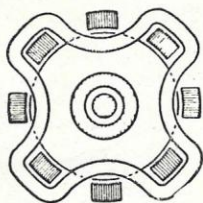
— »Deres Excellence er altfor meget hjemme i Forretningerne, til at det ikke skulde være Dem indlysende, hvor meget vort Arbejde er forøget. Men at andrage paa en Gageforhøielse for hele Personalet, vilde være ubeskedent; jeg ønsker den kun for mit Vedkommende.

Philidyn

Om Philidyn kan man sige meget godt — osse! Og een ting vil alle være enige om: lyse, det kan den.

Den har den egenskab frem for andre cykledynamoer, at den lyser klart allerede ved en hastighed på 5 km pr. time, d.v.s. når man trækker cyklen i modsætning til andre dynamoer, der da kun bringer lampen til at gløde svagt. Fuldt lys får man ved en hastighed på 14 km i timen, der jo er en ret adstadig fart.

Denne tiltalende egenskab ved Philidyn skyldes PHILIPS patenterede magnet-legering „Ticonal“, som er anvendt til ankeret. „Ticonal“ har så stor en koercitivkraft — ja, det lyder fælt, men det hedder det — at man kan tillade sig at lave dynamoerne 8-polet, uden at man behøver noter mellem ankerpolerne.

På figuren ses et snit, som viser de 8 statorspoler og den enkle konstruktion af statorspolen. Ankeret er blot en glat cylinder. Polerne på et anker kan ses tydeligt, hvis man dyp- per det i jernfilspåner, men det er ikke nogen normal anvendelse.

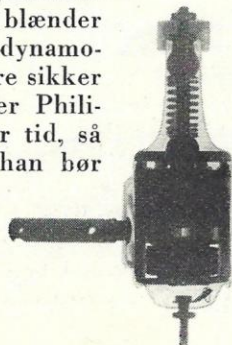
I andre cykledynamoer har ankeret form af et malteserkors eller blot en stav. De 8 poler betyder, at

man fra Philidyn får en vekselstrøm med et 2—4 gange så højt periode- tal, som med enhver anden cykledy- namo ved samme hastighed. Det be- tyder bl. a., at man med andre dyna- moer skal køre mindst dobbelt så hurtigt som med Philidyn, for at få det samme lysudbytte. At man samti- dig kan gøre dynamoerne mindre og lettere er også en fordel, selvom mange herhjemme ikke ser så meget på vægten af „ekvipagerne“ — no- gen „letvægtene“ er dog kommet fra Sverige efter befrielsen.

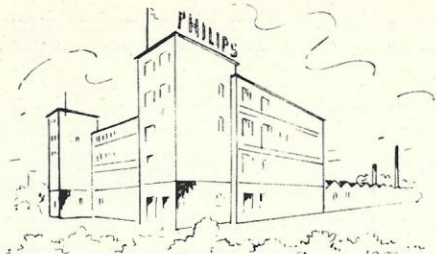
Nu må man ikke tro, at doublingen af lysudbyttet fortsætter udover de 14 km pr. time. Så ville lampen snart brænde over. Næ, det er så snildt, at den spænding, dynamoen afgiver, ikke vil stige over 7 volt, selvom ha- stigheden kommer op over det af politiet tilladte.

Stealithjulet, som ruller på si- den af dækket, er også et specielt PHILIPS feature. Det har samme frik- tion mod vådt som mod tørt gummi, og sne sætter sig ikke fast på stealit, således som det gør på stål. Det vil sige, at entusiaster, som absolut vil køre i dårligt vejr og ikke kun sol- skinscyklister, kan bruge Philidyn. Stealithjulet glider ikke på dækket.

For de meget teknisk interessere- de bringer vi her et røntgenfoto- grafi af dynamoen for at vise den meget kompakte konstruktion. Og læg mær- ke til: næste gang en mod- kørende cyklist blænder Dem med sin dynamo- lygte, kan De være sikker på, at han bruger Philidyn. Hvis De har tid, så sig til ham, at han bør stille projektø- ren, så den ly- ser lidt mere nedad.

Kurt Nielsen.

Meddelelser fra P·P·F

PERSONALE *Nyt*

Tiltrådt:

7. febr. 1949 Torben Blicher Andersen
P.A.

10. febr. 1949 Preben Paulsen, indkøb.

Fratrådt:

31. jan. 1949 Tove Ravn.

Tage Petersen, underdels-afd., som skulle
fratræde den 31. jan. fortsætter endnu
nogle måneder på fabrikken.

Omflytning:

15. jan. 1949 fru Esther Skibelund fra
indkøb til arbejdsstudie-afd.

Lørdag den 26. februar kl. 19,45
afholder P.P.F. sin årlige

VINTERFEST

I lighed med sidste år inviterer vi
hermed vore medlemmer til at del-
tage med hustru, mand eller forlø-
vede. Dog må der kun medtages en
gæst pr. medlem.

Vi samles ved en kop kaffe og li-
kør, hvorefter der i løbet af aftenen
er forskellige overraskelser med hen-
syn til underholdning og præmier.
Vi har indkaldt det gode orkester fra
tidligere år til at sørge for det danse-
mæssige. Senere på aftenen går vi til
bords for at få serveret smørrebrød,
øl og snaps, hvorefter vi igen svinger
os i dansen, og hvis stemningen bli-
ver ligeså god som sidste år, bliver
det sikkert til langt ud på morgenen.

Forholdene har i år gjort os det
umuligt at lave det hele gratis, og
der må derfor ved indtegningen be-
tales 5 kr. pr. par, og der gives ingen
rabat for „solooptræden“.

Indtegnning må senest finde sted
mandag den 21. februar hos hr. Gu-
lev, bogholderiet.

... fra Krystalgade

A. Fischer har fået en seddel af Thorsing og har
tiltrøds for sit specialstudium af hieroglyfer og
beslægtede skrifter stor vanskelighed ved at tyde
den. Det forstår man så godt ...

PHILIGRAN

Ferielotteriet

I marts måned trækkes ferielotteriet, og der uddeles følgende præmier:

3 stk. à 400 kr.
2 " à 300 "
2 " à 200 "

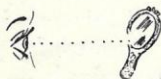
Fra 1. april begynder vi igen at opkræve kontingent for næste ferielotteri, som løber fra 1. april 1949—31. marts 1950.

Det meget alsidige festudvalg ligger i øjeblikket i forhandling med Det kgl. Teater om et besøg bag kulisserne for PAP's medlemmer. Udvalget, der arbejder under devisen „ej blot til lyst“ udsender senere meddelelse om tidspunktet. Det bliver formentlig en søndag formiddag.

Det er vist efterhånden sivet ud, at PAP's formand henter styrke til dagens ansvarsfulde gerning ved hver morgen at stå på hovedet i frådende, grågrønne, iskolde bølger. Vi andre synes jo, det er en lidt drastisk måde at holde hovedet koldt på, men det er måske nødvendigt, når man har et sådant ansvar. Se videre side 12.

Som bekendt er forskellen mellem kvinder og et spejl den, at spejlet reflekterer uden at tale, og kvinder taler uden at reflektere. Og hvad angår mænd, ved vi jo alle, at spejle er slebne Når De er færdig med at le, toreslår vi, at De blader om på side 15,

hvor De vil stifte bekendtskab med vort nyeste påhit „Spejlet“. I denne spalte vil vi hver måned hoverende udkramme lånte varer. Gode og dårlige mellem hinanden. Så der skulle jo være noget for enhver smag.

Redaktionens glorie har fået et ekstra skær efter udsendelsen af PAP-Æskens januarnummer. Først blev der ringet op fra et andet personaleblad, der gerne ville låne såvel tekst som billede fra Æsken; senere indløb der ude fra byen forespørgsler på tørrelamper, og fra huset en henvendelse om barberblade. Endelig viser salgsrapporterne for januar et stærkt stigende salg af sengelamper og Philetta. — Nu må man bare håbe, at glorien ikke bliver større. For den skulle jo nødigt blive til et halsbånd.

★

Børge Larsen, Århus lager (sidst ansat i kontant salg, Krystalgade) har den 19. februar 1949 indgået ægteskab i Haderslev. PAP-Æsken gratulerer.

PUBLICITY WAVES 111

A salesman is a man who knows very little about a great deal, and keeps knowing less and less about more and more, until finally he knows practically nothing about everything . . .

[Se side 15]

Jubilæum i FINLAND

Spændstig som en yngling og alt andet end morgensur går vor kære lampedirektør fra borde efter at have deltaget i festlighederne i Finland i

anledning af Finske A/B PHILIPS 25-års jubilæum, der blev fejret sammen med den adm. direktør i Finland Koen Spaens' 25-års jubilæum.

For at bringe PAP-Æskens læsere et så frisk indtryk af rejsen som muligt beder vi straks dir. Lorentzen fortælle os lidt om de mange oplevelser, han har været ude for.

På spørgsmålet om, hvordan selve rejsen er gået, udtaler dir. Lorentzen:

Ja, alt var jo en rigtig PHILIPS-rejse fra det første øjeblik, idet mit finske visum først var færdigt 10 minutter efter, at jeg skulle have forladt kontoret. Kl. 21,11 begyndte det

velkendte teater på hovedbanen, hvor „the flying Scotchman“ puster og stønner sig igennem de mange stationer, indtil det endelig efter 1 times forløb er dampet af fra Frihavnen. Hvad den time bruges til, kan man spørge direktør N.B. om, for han glæder sig altid sådan over den tur.

Næste morgen kører toget ind på „Centralen“ i Stockholm. Ingen sne, ingen frost, lidt dis — men ellers fint vejr. Der synes derfor ikke at være udsigt til et gensyn med frokosten på sejlturen om eftermiddagen fra Åbo til Helsingfors, så jeg stryger ikke frokosten, men styrer målbevidst henimod det gammelkendte sted Operakälleren. Forinden får jeg dog tid til at kigge lidt på „affärerne“ og de mange fortjusande søde piger, men desværre er de endnu lidt morgensure.

Min frokost nyder jeg i enlig majestæt, tænkende tilbage på de mange muntre timer, jeg i tidens løb har tilbragt her sammen med vennerne hjemmefra og herfra. Jeg når lige at tale med vort svenske søsterselskab og får endnu en gang at vide, at foreløbig skal jeg ikke hente glaskolber derfra. Ak ja.

Min gode kollega i sommervikingerens klub, Tobiesen, havde reserveret mig en fyrstesuite på båden — dog uden varmedunk —. Det kunne han nu godt have tænkt på, den gamle Tobi or not Tobi. Sejlturen var vidunderlig, og der var masser af Whisky om bord, men jeg var klog og gik i fejekassen kl. 22. Næste morgen op kl. 6 for at nyde den vidunderlige

sejltur mellem de nok så bekendte uendelig mange småøer og holme. Var det mon ikke en idé for direktør N.B. at købe nogle hundrede stykker af dem — vi skulle have hver sin — Dahlin den største, for han påstår, han er en hund efter at fælde træer, Max Poulsen den mindste, for han gider ikke med træ, kun med tal. De, der ikke kan lide hinanden, skulle tvinges til at bo så tæt sammen, så de kunne føre lidt palaver fra ø til ø. Jeg vil bo i nærheden af Henriette, for hun er fredelig, og så kunne vi så rart tale russisk sammen.

Fra Åbo en herlig biltur på 180 km til Helsinki, og i dejligt humør ankom jeg til hovedstaden, hvor et glimrende rum ventede mig på hotel Kämp, hvor jeg iøvrigt boede for 30 år siden. Vi startede festlighederne med det samme ved en middag hos Spaens og fru Senta.

For den 31. januar var der ikke fastlagt noget officielt program, hvorfor jeg benyttede lejligheden til en gennemgang af kontorer, lagre og service afd. — Direktør Sweins viste mig rundt overalt i de næsten nye lokaler, og det var efter mit skøn

meget tiltalende og formålstjenligt indrettet. Eftermiddagen gik med en længere spadseretur i byen og nærmeste omegn. Det er imponerende at se, hvor man dér trods alt har bygget i de senere år, selv under vinterkrigen blev der bygget — men iøjnefaldende er de mange sygehuse til alle formål. Man forstår ikke, hvorledes en by af så relativ beskednen størrelse, ca. 400.000 indbyggere, og som har været så hårdt spændt for, har kunnet præstere et sådant byggeri. Meget skal iøvrigt være bygget for den hjælp, der kom udefra, navnlig fra Sverige.

Jeg vil anbefale alle, der kan, at tage et sommertrip til Finland og selv se, hvad et tålmodigt og sejgt folk kan præstere.

Senere på dagen kom gæsterne fra Sverige og Ch. Spaens som repræsentant for Eindhoven. Om aftenen en hyggelig middag sammen med alle de nyankomne gæster, en lille luftetur i det stille klare vejr og i seng kl. 23.

Programmet for festdagen den 1. februar:

Kl. 10 modtagelse i restaurant *Espilä's* festsal af alle gratulanter med gaver og hyldesttaler til direktør K. Spaens i overværelse af hele personalet. Jeg anslag antallet af gaver og taler til 12—15 mindst. Der var mange smukke og værdifulde ting. Det var en aftale, at de udenlandske gæster først skulle tale ved middagen.

Kl. 12,30 lunch i restaurant *Vaakuna* for en snæver kreds, ca. 22 personer.

Kl. 19 festdiner i restaurant *Adlon*.

Programmet var overvældende, i hvert fald målt med en dansk tomkestok. S sammensætningen af festdiner'en var hyggelig, lang, opmunt-

rende, og i hvert fald lige i topklassen af, hvad man med rimelighed kan byde en jævn god dansk mave. Særlige lækkerstulne er velkomne til at se nærmere enkeltheder af menuen hos frk. Schröder, hvem jeg har overdraget sagens akter.

Der var ca. 90 deltagere i middagen. Ved bordet var der taler af de mest fremtrædende personligheder. Når der ikke blev talt, underholdt et orkester, så vi kedede os ikke. Straks efter bordet var der optræden af den finske operas ballet, sang af operaens medlemmer og sidst koncert af det berømte finske damekor. Denne koncert var i sig selv en oplevelse.

Herefter dans og vickning, det vil sige natmad. Jeg vil ikke hænges op på en halv eller hel time fra eller til, men jeg antager skorstenen faldt kl. 2,30. Jeg vil sige, at jeg sjældent har set en så stilig fest. En virkelig överforfrisket deltager så jeg med garanti ikke, og det skönt der var let adgang til forfriskningerne.

Det var en vidunderlig fest, præget af vort finske broderfolks enestående venlighed og hjælpsomhed.

Opholdet var tilrettelagt med en suveræn dygtighed, vel i første række af festkomitéen med direktør Sweins i spidsen. Jeg tør måske derfor anmode festkomitéen overbringe min oprigtige tak til alle finske PHILIPS brødre og søstre for de hjertelige dage, jeg just har tilbragt i Suomi.

Den 2. februar interessant besøg på radiofabrikken *Fenno*, hvor der praktisk talt udelukkende fremstilles radioapparater og vitaminprodukter til PHILIPS. Kl. 19 middag hos konsul Spaens.

Den 3. februar afrejse til Stockholm. Selv om vi nok var lidt matte i sokkerne, forløb rejsen godt i stille og klart vintervejr, og navnlig indsejlingen til Stockholm om morgenen den 4. var pragtfuld.

Ja, således er altså historien, bortset fra små søde hemmeligheder, om Hans, der rejste udenlands, og dermed slut og tak for turen „snälle koncern“.

Og vi siger direktør Lorentzen tak for udtalelserne.

Look

E N D Å R L I G

trøst

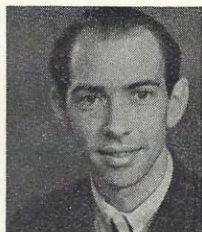
Hvis De tjener 5—7.000 kr. årlig, er der 275.000 skatteborgere i Danmark, der har større indtægt end De!

Der er 340.000, der ligger på samme plan som De selv.

— men der er 1,4 millioner skatteborgere, der tjener endnu mindre.

Lidt om T.W.I.

Man har bedt mig fortælle lidt om, hvad T.W.I. (Training Within Industry) er.

Det er vanskeligt, for ikke at sige umuligt, i en kort artikel at gøre rede for, „hvad dette system egentlig er for noget“, et synspunkt, man sikkert vil give mig ret i efter læsning af disse få spalter.

Jeg har derfor valgt at benytte mig af en lille tilsnigelse, og i stedet nærmest fortælle lidt om, hvordan T.W.I. er opstået, hvordan det i store træk virker, og hvad man vil opnå, suppleret med en kort omtale af de praktiske resultater.

Grundlaget for T. W. I.

Tænk Dem en gruppe erfarne ledere, som alle er vant til at have med folk at gøre, sidde og diskutere deres problemer. De har hver deres erfaringer, og mange af disse stemmer overens, skønt adskillige problemer naturligvis varierer fra afdeling til afdeling, fra virksomhed til virksomhed.

Tænk Dem videre, at den lille gruppe ledere prøver at samarbejde og systematisere deres erfaringer og deres problemer for at nå til den bedste måde at imødegå eller afhjælpe disse problemer på i praksis.

Og prøv så at gøre springet fra en lille gruppe menneskers samlede erfaringer til det værdifulde materiale, man får ved at samle og systematisere de erfaringer, som er gjort af tusinder, ja titusinder af erfarne ledere verden over, fra de forskelligste virksomheder indenfor handel, industri og kontorvirksomhed.

Ingen kan være i tvivl om, at denne sum af erfaringer må være af stor betydning for andre folk i ledende stillinger — og det er dette materiale, T.W.I. bygger på.

Det foregående giver i virkeligheden et

billede af, hvordan T.W.I. er opstået; tilbage står blot at bemærke, at fra Amerika, hvor ideen har fået sin udformning, har programmet bredt sig med rivende hast. Det benyttes i øjeblikket bl. a. i England, Holland, Belgien, Frankrig, Sverige og nu også i Norge og Danmark.

Indholdet af T. W. I.

Lad os nu se lidt på, hvori det omhandlede erfaringsmateriale består

De fleste vil sikkert finde det rimeligt at kræve følgende 5 ting af en god leder:

1. Han skal kende sit arbejde.
2. Han skal kende sit ansvar.
3. Han skal kunne lede.
4. Han skal kunne forbedre metoder.
5. Han skal kunne instruere.

De to første punkter er det vanskeligt at tale om i almindelighed, da forholdene m. h. t. arbejde og ansvar varierer fra virksomhed til virksomhed.

Derimod kan man opstille generelle retningslinier, når det drejer sig om de tre sidste punkter, og det er da også her, T.W.I. har sat ind ved at opstille følgende tre programmer:

- 1) „*Job relations*“, der omhandler de arbejds- og personalepsykologiske problemer, som enhver person i en ledende stilling til daglig kommer ud for.
- 2) „*Job methods*“, som omhandler de problemer, der knytter sig til spørgsmålet om metodeforbedringer.
- 3) „*Job instruction*“, der behandler spørgsmålet om, hvordan man bedst og mest effektivt giver en ordre eller en besked, oplærer en begynder og instruerer en underordnet eller en kollega.

Fremgangsmåden:

Det ligger i sagens natur, at alle erfarne ledere i forvejen kender adskillige, måske mange af de under hvert af de tre programmer opstillede punkter. Men det er utænkeligt, at der skulle eksistere een eneste leder, som i forvejen kender eller har gjort sig klart *alle* punkterne.

Det er da også en ret almindelig reaktion fra deltagernes side bag efter at udtale: „Jeg vidste faktisk ikke, at jeg vidste det!“

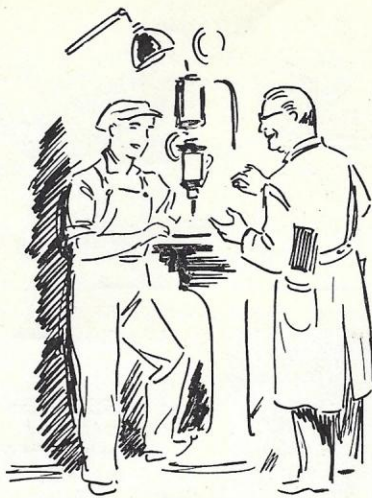
Enhver vil, efter at have stiftet bekendtskab med det systematisk opstillede erfaringsmateriale, gå beriget bort og på en eller anden måde kunne gøre sit job endnu en tand bedre.

En af grundpillerne i det indsamlede erfaringsmateriale er:

Man lærer ikke at gøre en ting blot ved at få den forklaret — man må selv prøve at gøre den.

Og T.W.I. prøver da heller ikke at nå sit mål ved en række foredrag om problemerne; målet er nemlig ikke at *give folk kendskab* til det nævnte erfaringsmateriale — men at *lære folk selv at benytte* sig heraf i praksis.

Materialet bliver forelagt ved fem 2-timers gruppe-møder, hvori der deltager højst 8 à 10 personer. Men man nøjes ikke med at forelægge materialet; man gennemdiskuterer det i fællesskab, sammenligner med egne erfaringer og — hvad der er noget af det vigtigste — ingen får lov til at slippe blot med dette; enhver af deltagerne får

lejlighed til, under gruppelederens vejledning, at prøve at anvende de principper, man er blevet enig om, på et praktisk problem fra sit eget daglige arbejdsfelt.

T.W.I. går, både i det stof, det lærer fra sig, og i sin egen opbygning og virkemåde, til fulde ind for princippet „*learning by doing*“.

T. W. I. i Danmark

T.W.I.-programmet kom på industrirådets initiativ her til Danmark i slutningen af 1948 under navnet „*Træning i arbejdsledelse*“ (T.I.A.).

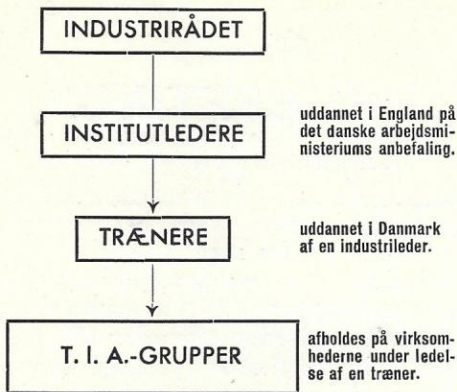
Det første programpunkt, der blev taget op, var „*Job instruction*“, som på dansk blev kaldt *Arbejdsinstruktion*. Det er nu tilpasset til danske forhold og dansk mentalitet.

Af de to andre programpunkter kommer „*Job relations*“ (antagelig under navnet *Arbejdsforhold*) hertil i løbet af indeværende år.

Om tidspunktet for indførelsen af det sidste programpunkt „*Job methods*“ (*Arbejdsmetoder*) kan der ikke på nærværende tidspunkt siges noget bestemt.

Når man har valgt at tage de tre programpunkter op, netop i denne orden, ligger der en nøje gennemtænkt plan bagved, og en række erfarne folk er enige om, at denne rækkefølge, alt taget i betragtning, sikkert vil være den mest hensigtsmæssige.

For at få et klart overblik over den organisationsmæssige side af sagen, vil det måske være på sin plads at kaste et blik på hosstående diagram.

På de såkaldte T.I.A.-gruppe-møder trænes de enkelte ledere i T.I.A.-principperne; disse grupper ledes af en træner, der på et trænerkursus har fået specialuddannelse heri af en såkaldt institutleder. Denne arbejder igen under Industrirådets kontrol og ansvar.

I øjeblikket er der i Danmark uddannet 10 trænere (af en svensk institutleder), og for kort tid siden kom 2 af disse tilbage fra England, hvor de selv var blevet uddannet til institutledere. Vi kan således for fremtiden selv uddanne vore trænere her i Danmark, og der er allerede planlagt 2 trænerkursus, på hvilke der i løbet af februar måned vil blive uddannet endnu 18 trænere.

Indtil dato har der i Danmark været afholdt godt 40 T.I.A.-grupper, hvor ialt mellem 300 og 400 personer i ledende stillinger er blevet trænet i anvendelse af principperne for T.I.A.'s første program, *Arbejdsinstruktion*. Dette tal indbefatter ca. 90 ledere og instruktører på PHILIPS fabrik, der har ladet undertegnede uddanne som sin private træner.

Hvor kan T. I. A. anvendes og hvad kan man opnå?

Det er en ikke ualmindelig opfattelse, at T.I.A.'s kursus i *Arbejdsinstruktion* kun, eller fortrinsvis, henvender sig til *industriens* arbejdsledere.

Intet er mere fejlagtigt; og så vidt jeg kan se, hænger det dels sammen med den desværre så almindelige, menneskelige indstilling: „Der er ikke tvivl om, at dette her er noget af det rigtige; f. eks. vil det kunne bruges på den og den's afdeling, ja han trænger måske endda til det — — — men mit arbejde er jo noget helt andet!“

— Og dels forekommer selve den jævne og bramfri kursusform måske mange kontorfolk lidt for „naiv“ og „uakademisk“.

Jeg vil gerne her slå fast som en indiskutabel erfaring, at T.I.A.'s instruktionsprincipper *med fordel* kan anvendes overfor „ethvert arbejde, som stiller krav til hånd og hjerne“.

Det ses ofte, at en person er meget dygtig til et eller andet stykke arbejde — manuelt eller intellektuelt — men samtidig er mindre god til at lære dette arbejde fra sig. En sådan person kan blive en dygtig „lærer“ eller instruktør ved konsekvent at anvende T.I.A.-metoden. Men man kan ikke tilegne sig den praktiske færdighed i at instruere blot ved at læse om T.I.A. Dette opnår han kun ved *træning i anvendelse af T.I.A.* — derfor den „uakademiske“ kursusform.

De erfaringer, vi har her i Danmark er ifølge sagens natur endnu ret sparsomme. PHILIPS fabrik er sikkert den virksomhed, som til dato er nået længst på dette punkt. Vi har da også adskillige arbejdsledere, som blankt indrømmer, at deres instruktioner er blevet meget mere effektive selvom der naturligvis også er enkelte, der er fast overbevist om, at *deres* arbejde overhovedet ikke kan gøres bedre.

De førstnævnte har imidlertid haft megen glæde af at benytte T.I.A.-metoden, som tydeligt giver sig udslag i at „eleven“ hurtigere fatter arbejdet og udfører det korrekt næsten fra begyndelsen. Dette har meget at betyde for kvaliteten, samarbejdet og de underordnedes tilfredshed med arbejdet.

I almindelighed har der blandt arbejdslederne vist sig en voksende forståelse af dette forhold, og uafhængigt af fabrikkens ledelse, har der fra forskellig side været slået på tanken om, som en slags privat fortsættelse af de afholdte T.I.A.-kursus, at danne en studiekreds, hvor arbejdslederne kunne drøfte og studere, dels disse og dels andre arbejds- og personalepsykologiske problemer.

I samme retning peger erfaringerne fra udlandet, f. eks. erkender Englands „Ministry of labour“, at den tid, man forhen anvendte til indøvning af arbejderne, er blevet formindsket med indtil 50 % eller mere, samtidig med at kvaliteten af arbejdet er steget føleligt.

„Sveriges arbejdsledareinstitut“ udtaler: „Der findes allerede tilstrækkelig gode eksempler på dygtige arbejdsledere, som efter at have fulgt kursus i arbejdsinstruktion har kunnet sætte deres til træning anvendte tid ned til $\frac{1}{6}$ eller $\frac{1}{7}$ af, hvad de tidligere anvendte derpå.“

Jeg håber med denne lille artikel at have givet læserne en ide om, hvordan T.W.I. virker, og hvad det vil — og kan — opnå. Skulle nogle af mine læsere ønske at få mere at vide om sagen, kan jeg henvise til magister Poul Bahnsens artikel „Nye former for træning i arbejdsledelse“ i tidskriftet „Psykologien og erhvervslivet“, November 1948.

Bjørn Westh.

A GOOD LOOSER IS BETTER THAN A BAD WINNER

Fra „Vikingerne“'s svømmestævne i Hellerup lystbådehavn den 1. januar. Der var 3 deltagere i løbet og P. V. S. (yderst til højre) kom ind som en flot nr. sjok.

Hvordan ING. EEF TINCK ikke kom med toget

Det begyndte med, at frk. Schrøder den 27. januar kom ind og sagde, at ingeniør Eeftinck skulle rejse til Holland lørdag aften den 29. Han havde lige fået et nyt pas, og det var endnu ikke forsynet med opholds- og arbejdstilladelse, og han skulle med toget gennem Tyskland. Vi enedes om at starte hele affæren den følgende dag, fredag, da de forskellige kontorer alligevel var lukkede for den dag. Fik telefonisk at vide, at Allied Military Permit Office kunne ekspedere „sagen“ samme dag, hvis man kom før 11.

Kl. 9,55 næste formiddag lagde Annabella (A 2504) og jeg ud på turen. Først til Vesterport for i fremmedafdelingen at få indstempet opholds og arbejdstilladelsen for at sikre tilbagerejsen til Danmark. Det gik meget smertefrit. Fra Vesterport til Krausesvej 3, A.M.P.O., min tidligere arbejdsgiver, som nu har til huse i den tidligere polske legation. Jeg havde en udfyldt og underskrevet ansøgning om transitrejse gennem Tyskland med. Mente at alt var i orden. „Vi har fået nye formularer“, sagde damen, og hendes blik tilføjede: „Det kan De vel nok regne ud“. „Her er en, men den skal underskrives af den rejsende personligt“. Jeg opgav på forhånd at sige jamen —, dukkede hovedet og var lidt efter bound for Strandlodsvej 34, S. Ankommet dertil fik jeg blanketten udfyldt og underskrevet, hvorefter jeg kørte tilbage til A.M.P.O. og var dér kl. 11,20. Try again.

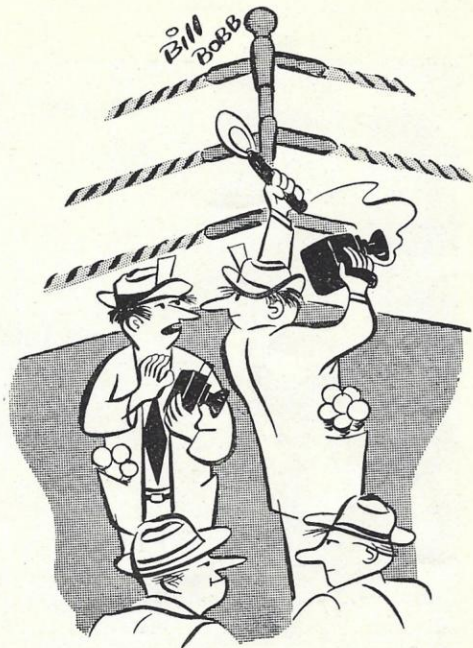
— Nu var den helt i orden. — Ind og tale med damen fra før, fik papirerne godkendt, og videre hen til damens kollega, som efter at have bladet passet omhyggeligt igennem fastslog, „at det jo var et helt nyt pas“. Denne udtalelse ville det være uklogt at modsige. Hun tilføjede: „Så kommer han ikke af sted i morgen. Vi skal først telegrafere til Berlin om tilladelse — den kommer næppe før tirsdag—onsdag næste uge — hvis den kommer, altså.“ Men ellers kunne vi vise hende det gamle pas, så kunne vi muligvis få tilladelsen allerede mandag. — Det lykkedes mig efter en kort diskussion at overtale hende til at forsøge udstedelse samme dag. Der er nemlig lukket om lørdagen. Kørte derpå over i den hollandske legation for at hente det gamle pas. Fik det og returnerede til A.M.P.O. Lykken tilsmilede mig. Jeg ville få pas og det hele i orden og med tilbage. Ind igen. Damen fra før så genkendende, men uden al jubel, på mig, da jeg med en vis selvfølgelighed viste hende, at Eeftinck havde rejst tallose gange gennem Tyskland før. „Joh, men han har ikke rejst siden august 48, så er den forældet — hun ville for en sikkerheds skyld spørge obersten“. Kom tilbage en rum tid efter og meddelte, at hun havde haft ret(!). Jeg følte, at mine ansigtsmuskler slappedes, så det lignede en barfodsdanserinde, som har trådt på en tegnestift. Argumenterede frem og tilbage uden at opnå noget og bad om lov til at låne en telefon. „Det må vi ikke, men der ligger en kiosk lige oppe på Strandboulevarden“. Klokken var efterhånden blevet 11,50. Der ville blive lukket, mens jeg var væk. Fik fat i en tidligere kollega, lånte hendes telefon og ringede til frk. Schröder, som overlod til ingeniør Eeftinck at af-

gøre, om han ville vente og tage med toget eller rejse som planlagt, men pr. flyvemaskine. Ringede derud. Han udbad sig betænkningstid til ca. 14. Fik kun 5 minutter, hvorefter han lovede at ringe tilbage.

Jeg tilbragte ventetiden med at ringe til den finske legation for at aftale tid for visering af direktør Lorentzens pas. Der lukkes pudsigt nok osse kl. 12. Fik aftalen i stand, hvorefter Eeftinck ringede og meddelte, at han faktisk gerne ville flyve, hvis vejret blev godt om søndagen.

Så kørte Annabella og jeg hjem. Det var vel nok dejligt vejr i søndags.

Jørgen Parning.

„Naw, I'm no cameraman — just carry it through the gate. I haven't bought a ticket in twenty years.“

THE CAMERA

OPRÅB FRA FESTKOMITEEN

Allerede kort efter vinterfesten i november forrige år lagde festudvalget hovederne i blød for at finde på det helt store, til den kommende sommerfest.

Da flytningen til Industrigården imidlertid vil komme til at kollidere med det tidspunkt, vi havde fastlagt til skovturen, d.v.s. sidst i maj først i juni, har vi ment det rigtigst, af forskellige grunde, at aflyse skovturen i år, vi kan nemlig ikke udsætte den til juli eller august, på grund af ferierne.

.... men fortvivl ikke vi ville ikke være et rigtigt festudvalg, hvis vi ikke havde noget i baghånden, og det mener vi afgjort at have. Engang hen på eftersommeren arrangerer vi en kombineret indvielses- og sensommerfest ude i vor nye kantine — — — det skulle, uden at gøre for megen forreklame, blive en fest af format, men herom senere, indtil da håber vi, at skuffelsen, over at vi ingen skovtur får i år, må vige til fordel for spændt forventning festudvalget er sig sit „ansvar“ bevidst.

John Petersen.

TEKNIKENS VIDUNDERE I KRISTALGADE:
Ing. H. C. Iversen ved chefsamtaleanlægget.

.... Jeg er ved at skrive mine erindringer, og heri kommer det hele frem, denne bundløse stupiditet, der er den danske nations kendemærke, dette land, der lider af storhedsvanvid

Fru Thit Jensen i et interview.

72 % af Københavnerne køber på kredit efter følgende forholdstal:

Bager	32
Mejeri	78
Købmand	34
Slagter	1
Skomager	2
Hørrekonfektion	9
Damekonfektion	10
Skotøjshandler	1
Boghandler	17
Møbelhandler	27
Størmagasin	18

Fra en markedsundersøgelse foretaget på foranledning af Købmandsbanken.

Der er skabt et grundlag, der danner basis for en indledning til videre drøftelser i sagen.

Telegramtavletekst om det nordiske forsvarsmøde i København.

Russerne har igen gjort krav på at have været først med en opfindelse — denne gang drejer det sig om flyvemaskinen. Indtil nu har Russerne hævdet at have været først med følgende opfindelser: Motorskibet, det elektriske skib, telefonen, glødelampen, radioen, petroleum, ledningsisolering, faldskærme, skibsskruer og raketvåben.

Fra en artikel i et aftenblad.

— Vi undertegnede af nærværende dokument, erklærer herved en for alle og alle for en, at bogholder Oluf Hjalmar Knallelund, boende i Københavns Kommune, værende sin fornuft fuldkom-

men mægtig og fri for tvang og bånd, den 25. januar kl. 16,33 har nedlagt en af ham udfærdiget selvangivelse i postkassen på Nøjsomhedsvej.

Tekst under et Bo Bojesen opleb i anledning af skattedirektor Christophersens henstilling til borgerne om at sikre sig vidner på, at de har afleveret selvangivelserne.

Under en ubetydelig retssag i Paris oplyses det, at der ved De Forenede Nationers generalforsamling i Palais de Chaillot blev stjålet følgende:

200 apparater til aflytning af tolkenes oversættelser, værdi 16.000 £, 15 af de delegeredes lænestole, 3 skrivemaskiner, hundreder af elektriske pærer, flere kilometer toilet-papir, præsidenten dr. Evatts handsker og en del af den russiske delegations dokumenter.

Pressens radioavis.

Ja, med de prisfald må der jo altså ha' været guldindlæg i radioapparaterne, der blev solgt før — — —

Hørt i sporvognen.

— Vi forstår i dag hinanden langt bedre efter at vi i Karlstad, København og Oslo har konstateret, hvad det er, der adskiller os.

Tage Erlander i en radiotale.

PUBLICITY WAVES [2]

An engineer, on the other hand, is a man who knows a great deal about a very little, and who goes along knowing more and more about less and less, until finally he knows everything about nothing.

(S) side 19)

- Sporten -

H.K.B.U.s begynderturnering 1949.

Søndag den 16. januar d. a. afvikledes de indledende kampe i ovennævnte turnering. PAP var som sædvanlig repræsenteret i stort tal, idet vi havde 15 spillere med eller godt 25 % af anmeldelserne.

I forhold til spillerantallet var resultatet dog noget magert. Kun Børge Andersen og Jørgen Christensen i Herredouble blev placeret, idet parret nåede til finalen i double den påfølgende Onsdag. Her tabte de imidlertid, så det blev desværre kun til en 2. præmie denne gang. **Sportsafdelingen lykønsker begge herrer til resultatet.** Man forstår, at de omtalte trak noget på benene de første dage efter turneringens afholdelse, da de begge foruden deres 3 kampe i double også var med i både single og mixeddouble. I disse rækker vandt de også deres indledende kamp og pillede for det meste 3 sæt hver gang, så det var et strengt program at komme igenem, selvom man er „konditionsfænomen“?

Turneringen bragte ellers ingen overraskelser, men afslørede derimod i uhyggelig grad, at vore damer og begyndere i det hele taget **mangler INSTRUKTION.** Dette spørgsmål blev drøftet allerede sidste år, så mon ikke det var en værdig opgave for vort nuværende ellers så udmærkede spilleudvalg, nu at tage denne sag op for alvor. Instruktion og så selvfølgelig koncentration fra spillernes side vil gøre underværker. Vi trænger til points i turneringen og mange kampe tabes med så lille margin, at praktiseres ovennævnte to ting, kan det kun give positivt udslag. **Vi henstiller derfor til spilleudvalget om at påbegynde instruktions timerne omgående.**

Turneringen viste iøvrigt også, at der blandt de mandlige begyndere af sidste kuld fandtes 2 udprægede emner, som man bør følge op og arbejde med. Både Erik Skov og Hugo Bekkevold viste trods deres manglende rutine et spil, der lover godt, **såfremt de stadig må**

udvikle dem. Erik Skov må vænne sig af med sine akrobatiske øvelser så længe han er på en badmintonbane. Ganske vist ser det besnærende ud, når han kaster sig vandret gennem luften og når en næsten håbløs bold, men givet er det også, at disse spring trætter ham selv mere end modstanderen, rent bortset fra han meget let både brækker arme og ben. Bekkevold har det helt rigtige i sig. Han er hurtig, slår godt til bolden og nogenlunde konditionsstærk. Når han lærer at gøre mere ud af det tekniske spørgsmål og ivrigheden ikke tager overhånd, er han stærk nok til at slå mange af de gamle spillere indenfor PAP.

C-rækkeholdet nr. I

spillede den 26. januar d. a. turneringskamp mod FONA og tabte 3—5. Når man tager i betragtning, at de for PAP 3 vundne kampe blev vundet uden kamp, er resultatet ikke særlig strålende, men til en lille undskyldning tjener, at et par af holdets ordinære spillere var sygemeldt og blev erstattet af begyndere.

Begynderholdene I og III

har afgjort deres mellemværende med det resultat at hold III vandt med 3—1. Vindere her var B. Andersen, J. Christensen og Anni Olsen. For hold I tog fru Walter stikket hjem.

PAP II har spillet mod WWB

og vundet 4—0. Fint klaret. Vinderne var E. Dybdal, A. Mogensen og Grethe Rosenvinge.

Og så har et kombineret c-hold spillet træningskamp mod telefonhuset. Denne vandt vi med 5—3. Vinderne her var Eggert Andersen, H. Bekkevold i single, samme + S. Schou og B. Ørum i herredouble, samt B. Ørum og Grethe Rosenvinge i mixed.

Meddelelse fra sportsudvalget

Har du betalt dit kontingent til sportsafdelingen? Hvis ikke, så tag venlig imod kassereren, når han een af de første dage indfinder sig hos dig. Der skyldes alt for meget kontingent og navnlig er dette blevet for gammelt, hvilket vi naturligvis har skylden for og har også modtaget berettiget kritik herfor fra revisionens side. Vær derfor venligst sportsafdelingen behjælpelig med, at dette spørgsmål bringes ud af verden omgående.

Sportsudvalget.

Turneringsplan for marts måned

C. II: Badminton:

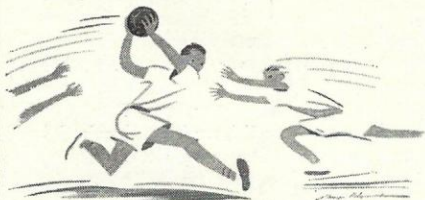
12/3-49 kl. 14 i Ryparken mod P.B.
24/3-49 " 21 i Pilealléen mod TIF.

Begynder:

2/3-49 kl. 20 i Ryparken BB-PAP 3.
3/3-49 " 20 i Pileallé HIF-PAP 1.
10/3-49 " 20 i " HIF-PAP 2.
17/3-49 " 20 i " Danmark-PAP 3.
24/3-49 " 20 i " KIK-PAP 1.

C.-rækken: Håndbold:

13/3-49 kl. 20,44 mod P.B. i Nørre Allé.

Personalia * Lokalia

Nielsen, Ejnar, f. 29. 7. 1888, portner og varmemester. Startede i livet som bud for en spækhøker, og kom derefter ind som soldat. Det varede 34 måneder, men hvad

gjorde det. Dengang var der romantik over feltet. Tænk Dem bare fæstningsartillerikonstabel Nielsen i den tids battle-dress: Mørkeblå uniform med gule messingsknapper, karmesinrøde kanter og snore. Om livet havde han et bredt sort bælte med messingspænde. Skulderstropperne var kridhvide, og krydsedes af bånd i kompagniets farver. Våbenfrakkens krave gik et godt stykke op over lattermusklerne og den trekantede højpullede hue dannede en stemningsfuld afslutning. Man kan sige, hvad man vil om det rent praktiske i munderingen, men denne raffinerede farvesans, denne hensyntagen til, hvad der tog sig ud, virker velgørende og særlig i vor tid, hvor

der bare skrives på effektivitet, og hvor alle soldater ser ud, som om de kom direkte fra et samleband. (På Søndag går vi ind på tøjhuset — vil De med?) Da Nielsen igen blev civil, tog han et job som jord- og betonarbejder. Var derefter chauffør i nogen tid, og havnede tilsidst som portner i Krystalpassagen hos M. & L. Det var den 1. juli 1925. Den 1. januar 1933 flyttede PHILIPS ind og engagerede straks Nielsen. Foruden at være portner, er han også varmemester. I 1925, da der var kakkellovne overalt, var det ikke så rart, men det hjalp, da der i 1928 blev installeret centralvarme. Og i dag foregår hele fyringsprocessen ved hjælp af et lille håndtag, der sidder på et rør, som fører ind i Krystalpassagen, og hvis anden ende er anbragt i en fjernvarmecentral. Nielsen kan ikke træffes på nogen telefon, men det glade Godmorgen, De mødes med hver morgen, når De vakler ind gennem porten, skyldes ham.

Stephensen, Poul Vogelius, f. 22. 2. Allestedsnærværende, men umulig at få fat i. Vi har jaget ham pr. telefon en hel eftermiddag, men han var altid gået. Og det var aldrig længere siden, end at latterkaskaderne efter hans sidste historie endnu hang og dirrede oppe under loftet i den pågældende afdeling. Da vi efter at have talt med samtlige lokal-

numre med en sidste kraftanstrengelse lagde røret på, gik døren op, og ind kom: Stephensen! „Har De hørt den sidste telefonhistorie.“ Så blev alting mørkt .. Og dette mørke ruger stadigvæk over os, når vi skriver disse linier. Der er ikke tværtom; men da han jo er kendt af alle, er det ret overflødig at oplyse andet end data, og dem får De her: Udlært indenfor handel, derefter ansættelse i forskellige firmaer landet over. I 1914 skulle han have været til England og pynte vinduer for et norsk/dansk chokoladefirma, men krigen kom i vejen. Han turnerede i stedet rundt i provinsen som dekoratør, senere som repræsentant for dr. Scholls specialiteter. Den 5. april 1932 begyndte „Steffen Stål“, som han kaldes i daglig tale, sine hvileløse vandringer hos PHILIPS med omliggende firmaer. Hobbies: portrætfotografering, indramning, læsning og dekorerer. Lokal ?

Rapport fra repræsent. E. Bengtsson
til PAP-æskén, København
Opholdssted: Ålborg d. 28/1 1949

Hoslagt sender jeg Dem følgende data:

Født den 26. januar 1906 i København. Lærte på kontor og lager i Tvermoes & Abrahamsen's filial i Ålborg 1. 6. 1920—1. 6. 1923. (Firmaet gik midt i læretiden op i A/S Elektro-Material, der overtog mig, så jeg lærte færdigt i dette firma.)

Gik på aftenhandelsskole i læretiden og tog i 1923 handelsmedhjælpereksamen. Begyndte allerede rejselivet som 17-årig, idet jeg startede som repræsentant i det nordlige Jylland for A/S Elektro-Material den 1. 5. 1923 (1 måned før jeg var udlært) og var måske nok Danmarks

ungste rejsende repræsentant. Firmaet kunne nok ikke holde til det, for det ophørte i 1924, hvorefter jeg kom til Rich. Bentzen, hvor jeg var i 8 år til 1932. Var repræsentant for Rich. Bentsen først i Jylland, senere en periode i København, men foretrak at komme til Jylland igen, og endte som bestyrer af hans Ålborg filial det sidste halve år, jeg var i hans firma.

Kom til POPE den 1. 5. 1932, og her har mit virkefelt hele tiden været i Jylland, hvor jeg repræsenterer firmaet i samtlige grene, vi handler med, og desuden er nært tilknyttet Ålborg filialen.

Interesserne er der ikke så meget tid til, da jeg er fuldt optaget af at prøve på at sælge de modtagere, kunderne ikke så gerne vil købe, fortælle andre, at nu kommer de for længst bestilte lyststofmaterialer, som så alligevel ikke kommer, og at lamperationen nok bliver bedre i næste måned, men ind imellem kan der måske blive tid til at bedømme en god cigar eller finde et godt madsted. Jeg kan undertiden træffes på
Ålborg 2995.

Petersen, Harald, f. 23. 5. 1895, fabriksforvalter. En dag i 1933 kom en engelsktalende herre trampende ned ad Holmbladsgade, drejede om ad Strandlodsvej og begav sig ind på det terræn, hvor fabriken i dag lig-

ger. Den fremmede gik over til et par lave bygninger og kiggede ind ad vinduet. Derinde gik en mand og skilte nogle mærkelige maskiner ad og pakkede pænt delene ned i store kasser, der var mærket „Courtaulds“. Den frem-

mede gik ind og indledte en samtale med at sige: „Mr. Harald Petersen — I presume?“ Jah, det var Mr. Petersen, og snart var de herrer fordybet i samtale. Mens de taler, kigger vi lidt på Petersens generalieblad. Han kom ud af skolen i 1910 og blev anbragt på Søværnets elevskole. Hvilket betød, at han bandt sig til at sejle „for om masten“ i 4 år. I 1914 trak tunge uvejrskyer op ved horisonten, og efter skuddet i Serajevo var der ikke noget, der hed landlov for gasterne. Der var ikke andet at gøre end at hvide i den sure beskojete og tage sin tørn. Og det gjorde H.P. I 1918 afmønstrede han og begynte i assurancebranchen. Efter en tid indenfor noget med jern og metal kom han i 1926 til „Courtaulds“ — verdensfirmaet, der blandt andet fabrikerer silke. Her blev han maskinmester og var med til at bygge firmaets fabrik. — Og det var på den fabrik, vi for et øjeblik siden forlod ham og udlændingen. De har talt længe nu, og i den følgende tid kommer den fremmede hver dag og sludrer med H.P. Da 14 dage er gået, spørger „udlændingen“, som H.P. har døbt ham, om denne er interesseret i et job. „Tja, hvorfor ikke.“ All right, så går jeg med Dem hjem og ser, hvordan De bor. Det virker mystisk, men H.P. ta'r det med sindsro — og de går hjem. Efter kaffe med hjemmebagt tager den fremmede afsted, idet han siger, at han i morgen vil komme med en vigtig meddelelse. Om aftenen sidder H.P. i sin kolonihave og grunder i stedet for at grave — Dagen efter springer bomben. Udlændingen præsenterer sig som direktør fra PHILIPS i Eindhoven, og fortæller, at han er rådgiver ved anlæggelsen af PHILIPS fabriker rundt om i verden. Direktør N.B.S. senior og junior, direktør K. Lorentzen m. fl. viser sig på arenaen og for at gøre en lang historie kort: H.P. ansættes som fabriksforvalter. Fabriken, som PHILIPS lige har købt, skal nu udvides. Og hermed begynder den periode i Petersens liv, som han selv kalder den ambulerende. Han har lige siden flyttet, bygget, planeret og flyttet o.s.v. i en uendelighed og mang-

ler stadig plads. Han siger selv, på sin ram-mende lune måde: „Jeg er som kong Johan — uden land“. Og det passer endda i mere end een betydning. I 20 år har han puslet med sin kolonihave, men for eet år siden tog kommunen den fra ham. Han håber dog en gang — i modsætning til kong Johan — at få et land. Bare et lille stykke hjemme ved Roskilde fjord. Indtil da er hans kalde-nummer lokal 9 — 23.

Richter, Sven Aage, f. 6. 8. 1901, underme-ster, lampefabriken. Vi fik fat i Richter lige inden han udtalte de klassiske ord „nu går jeg hjem, nu vil jeg s'gu' ikke mere“,

men da logebrødre jo som bekendt har en beroligende indflydelse på hinanden, fik vi ham til at blive. Og vi bad ham fortælle lidt om, hvad han har foretaget sig vel at mærke uden for lo-ge: Ja, for at be-gynde i den rigtige

ende er jeg udlært i isenkrambranchen. Jeg har også været ansat ved flådemagasinet elektriske afdeling ude på Orlogsværftet endda i 10 år. Den 26. maj 1933 kom jeg til PHILIPS fabrik og blev omgående sendt til Eindhoven for at sætte mig ind i fabri-kationen af glødelamper. Efter to måneder dernede — de har forresten de mest prægt-fulde muslinger i Holland, der var særlig en bestemt restaurant i Eindhoven, hvor man hver dag kunne få en ny muslingeret — vendte jeg hjem og begyndte som underme-ster i lampefabriken, hvor jeg hårdnakket har lavet lamper i snart 16 år.

Hvormange?

Ja, det er vanskeligt at sige, men om-kring 15 millioner skulle jeg tro.

Hvordan ligger det med hobbies?

Jo, jeg har en grund og et lille sommer-hus oppe nordpå, hvor der er godt at være. Og så har jeg en af de berømte PHILIPS ha-ver, der ligger lige udenfor.

Giver den noget?

Om den gør. Sidste år — — — lige et øjeblik siger Richter pludseligt og telefonen er død i flere minutter. Så lyder en frem-med stemme i røret.

Ja, vi sad lige og talte med Richter, hvor blev han af?

Nå Richter, jo han gik hjem!!! Men prøv i morgen, det er lokal 9 — 12

Jørgensen, Einar, f. 18. 12. 1907, underme-ster, lampefabriken, fhv. brandchef (på fa-briken). Udlært som finmekaniker i en virk-somhed, der frem-stillede røntgen- og tandlægeinstrumen-ter. Kom derfra til B. & W. og videre til K.T.A.S. I maj 1933 tog han sydpå sammen med de øv-rige nyansatte hos PHILIPS, der skulle til Holland og se på glødelampefrem-

stilling (jfr. Sv. Aa. Richter). Ved hjem-komsten nogle måneder senere overtog han sit eget lille kongedømme i lampefabriken. Herfra dirigerer han nu slagets gang med en aldrig svigtende sans for strategi. Jo, forresten en gang var det ved at knibe rent strategisk. Der gik nemlig ild i Richters maskine, og E.J., som befandt sig i nærhe-den, og som jo var brandchef, greb resolut en sprøjte, indstillede den omhyggeligt på maskinen og fyrede af. Nu var der bare det kedelige ved det, at det ikke var en tetra-slukker men en skumsprøjte, han havde fået fat på, og den bliver som bekendt ved med at skumme højt skum lige til sidste dråbe. Der var skum allevegne, og maskinen måtte graves ud, men ilden var slukket. Det er den slags små pudsige hændelser, der sæt-ter humøret op, og E.T. var da også den første til at more sig over situationen. Om vinteren går han på værkførerskole, og om sommeren ligger han på ryggen i sit som-merhus i Gilleleje, såfremt den altid strej-kende motorcykel levner tid dertil. lokal 9 — 12.

PUBLICITY WAVES [3]

Where does a sales-engineer come in?

AFTENSTEMNING I FEBRUAR

Ansvarsh. redaktør: Paul V. Schrøder. I redaktionen: M. Bjørn, B. Jønsson, Rud Jeppesen. Sportsmedarb. B. Ørum